

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: U-906/03
Banja Luka, 05.01.2007.godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Janka Ninića kao predsjednika vijeća, te Zlatka Kulenovića i Stake Gojković kao članova vijeća, uz učešće Sofije Ribić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Preduzeća za proizvodnju hrane H. a.d. iz Š, koga zastupa direktor M. S. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja tužene ...Uprave, broj 01/0104-415-250/03 od 30.06.2003. godine, u predmetu obračuna i uplate poreza i doprinosa, u nejavnoj sjednici održanoj dana 05.01.2007. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Tužba se odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Područnog centra B., broj 05/0701-490-3-5/03 od 11.02.2003. godine. Tim prvostepenim rješenjem tužiocu je naložena uplata poreza i doprinosa u ukupnom iznosu od 158.468,08 KM, uz upozorenje o prinudnom izvršenju i posljedicama koje bi takvo izvršenje proizvelo.

Žalba tužioca protiv prvostepenog rješenja je bila usmjerena na osporavanje zakonitosti tog rješenja jedino u pogledu naloga za plaćanje kamate na iznos reprogramiranog duga, a prema odluci Vlade Republike Srpske i sporazuma koji je tužilac zaključio sa tuženom ...Upravom. Osporeni akt je obrazložen navodima: da se sporazum o reprogramiranju obaveza zaključuje shodno odredbi člana 74. Zakona o poreskoj upravi ("Službeni glasnik RS" broj 51/01, u daljem tekstu: ZPU) i da se odnosi na regulisanje roka plaćanja poreskih obaveza; da je odredbom člana 74. stav 3. tog zakona propisano da se na obavezu za koju se produžava rok plaćanja, plaća kamata, pa da se definicije i odredbe toga zakona kao *lex specialis* imaju primijeniti na predmetnu upravnu stvar, iako je tačkom 4. Odluke o reprogramiranju obaveza ("Službeni glasnik RS" broj 19/02, u daljem tekstu: Odluka) određeno da se obaveze reprogramiraju beskamatno, čime da je prvostepenim rješenjem materijalni propis pravilno primijenjen.

Blagovremeno podnijetom tužbom od 23.07.2003. godine, tužilac pobija zakonitost osporenog akta, kako to slijedi iz sadržaja tužbe, iz razloga propisanih odredbom člana 10. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik RS" broj 12/94, u daljem tekstu: ZUS) navodeći da je zakon nepravilno primijenjen, jer da mu se nije mogla odrediti obaveza plaćanja kamate na iznos reprogramirane poreske obaveze. Predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi.

Uz dostavljene spise predmeta, tuženi je dao odgovor na tužbu, kojim predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Razmotrivši tužbu, osporeni akt, odgovor tuženog, te cjelokupne spise predmetne upravne stvari prema odredbi člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Kako činjenice utvrđene u upravnom postupku među strankama nisu sporne, to ih i sud prihvata kao valjano utvrđene, vodeći računa o odredbi člana 38. stav 1. ZUS, prema kojoj sud, u pravilu, spor rješava na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku.

Nije sporno da je tačkom 4. Odluke propisano da se poreske obaveze nastale do 31.12.2001. godine reprogramiraju beskamato. Nadalje, tačkom 6. te Odluke se propisuje da se sporazum o reprogramiranju obaveza zaključuje sa ...Upravom u skladu sa članom 74. ZPU, a na osnovu rješenja Ministarstva finansija RS. Članom 74. stav 3. je izričito propisano da se na obavezu za koju se produžava rok izmirenja plaća kamata.

U hijerarhiji opštih pravnih akata, podzakonski akt mora biti u saglasnosti sa zakonom, kao aktom više pravne snage. Ovakvo određenje proizlazi iz odredbe člana 108. stav 2. Ustava Republike Srpske. Kako se sporazum o reprogramiranju obaveza zaključuje shodno odredbi člana 74. ZPU, čijim je stavom 3. propisano da se na iznos reprogramirane obaveze plaća kamata, slijedi da se nikakvim podzakonskim aktom (ovdje Odlukom) ne može isključiti zakonom propisana obaveza plaćanja kamate.

Stoga, polazeći od odredbe člana 121. stav 2. Ustava Republike Srpske, prema kojoj sudovi sude na osnovu Ustava i zakona, ovaj sud nalazi da je u ovoj upravnoj predmetnoj stvari zakon pravilno primjenjen. Otuda je u suštini valjano pozivanje tuženog na odredbu člana 3. stav 2. ZPU, uz napomenu da je u ovoj upravnoj stvari riječ o odnosu podzakonskog akta prema zakonu.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da osporenim aktom nije ostvaren razlog iz člana 10. stav 1. tačka 1. ZUS, pa se na osnovu odredbe člana 41. stav 1. i 2. istog zakona tužba odbija kao neosnovana.

Zapisničar
Sofija Ribić

Predsjednik vijeća
Janko Ninić